

raade, men kun fordi det førstnævnte Udtryk er mere almindelig kendt end det andet.

Til § 208. (Ny Paragraf).

Forbilledet for denne Paragraf, som indenfor visse Grænser fastsætter Straf for *uhjemlet Udforsken af Privatlivet*, og som er ny i dansk Ret, findes i § 340 i den første Straffelovskommissions Udkast. Derimod har den anden Kommission ikke optaget nogen saadan Bestemmelse. Kommissionen er vel enig i, at der tiltrænges regulerende Lovbestemmelser angaaende det paagældende Forhold, men mener, at disse maa gives ved særlig Lov (Mot. Sp. 306).

Justitsministeriet kan ikke erkende Nødvendigheden af, at Ordningen af dette Forhold, der synes paakrævet, sker ved særlig Lov, og man mener, at der, saaledes som Bestemmelsen er affattet og maa antages at ville blive haandhævet, ikke er Fare for, at den skal føres for vidt. Ved den fra Straffelovskommissionens Udkast afvigende Formulering af Stk. 2, tilsigtes det slaaet fast, at den, der har benyttet en dertil uberettiget Person til den ulovlige Efterforskning, kun ifalder Strafansvar, saafremt den paagældende Person derved har begaaet en efter Stk. 1 strafbar Handling.

Til § 209. (U. L. om Forseelser § 35, jfr. Mot. Sp. 407—08).

Stk. 1 er en i dansk Ret ny Bestemmelse, der tilsigter at beskytte mod *falske Foregiver fra Udvandringsforretningers Side*.

I Stk. 2 er givet en fælles Straffebestemmelse for Forhold, der nu er straffbare i Medfør af forskellige i Særlovgivningen forekommende Bestemmelser, se særlig Lov om Udvandrerens Befordring 1. Maj 1868 § 10, jfr. Lov Nr. 52 af 25 Marts 1872 § 4.

Til § 210. (U. § 188, jfr. Mot. Sp. 306).

Paragraffen, der i nærmere angivne Tilfælde aabner Adgang til at *frakende en Person Retten til at drive en vis Næringsvej*, danner et Supplement til Lovforslagets § 81. Nr. 3, jfr. Bemærkningerne ovenfor hertil.

23de Kapitel.

Forbrydelser i Familieforhold.

I Tilslutning til Kommissionen og de af den anførte Grunde (Mot. Sp. 307) foreslaas der ikke optaget nogen Straffebestemmelse for Krænkelser af den ægteskabelige Troskabspligt (Hor), jfr. Straffelovens § 159.

Til §§ 211 og 212. (U. § 189, jfr. Mot. Sp. 307—08).

Disse Paragraffer omhandler *Krænkelserne af Ægteskabsinstitutionen*.

§ 211 (U. § 189), der træder i Stedet for Bestemmelsen om *Bigami* i Straffelovens § 160, afviger fra denne derved, at den ikke indeholder dennes Bestemmelse om særlig Straf for den forhen ugifte Person, der ved det bigamiske Ægteskabs Indgaaelse var uvidende om det hidtil bestaaende Ægteskab, men fortsætter Samlivet efter at være kommet til Kundskab herom.

I Kommissionens Udkast er Straffen for Bigami betydeligt nedsat i Forhold til Straffeloven. I Lovforslagets Stk. 1 er Straffen yderligere formildet. Endvidere foreslaas der som nyt Stk. 4 optaget en Bestemmelse om en særlig mild Straf — for den ugifte Persons Vedkommende eventuelt Fritagelse for Straf — i Tilfælde af, at Ægteskabet ikke kan omstødes. I Følge Ægteskabsloven af 30. Juni 1922 § 42 er nemlig et bigamisk Ægteskab i Modsætning til tidligere ikke i sig selv ugyldigt, men bliver ved det offentlige Foranstaltning at omstøde ved Dom. Saadan Omstødelse kan dog ikke finde Sted, naar det tidligere Ægteskab er ophørt, inden Sag er anlagt. Man finder nu, at selvom Forholdet i sig selv kan være lige strafværdigt, kan der være Grund til, naar det sidste Ægteskab dog skal blive bestaaende, at foraarsage saa lidt Skade og Forstyrrelse i dette som muligt, jfr. herved ogsaa Retsplejelovens § 448 f.

Saa vel i den første Straffelovskommissions Udkast (§ 222) som i Professor Torps Udkast (§ 190) er i Klasse med Bigami stillet det Forhold, at en Person indgaar et Ægteskab, der er ugyldigt (eller kan omstødes) paa Grund af Parternes Slægtskab eller Svogerskab. Til Grund herfor ligger den Betragtning, at der ogsaa i dette Tilfælde foreligger en Krænkelser af Ægteskabsinstitutionen.

Den sidste Kommission har imidlertid ikke ment, at der er tilstrækkelig praktisk Trang til at inddrage dette Forhold, der hidtil ikke har været straffbart som saadant, under Straffeloven (Mot. Sp. 308). I Modsætning hertil har Justitsministeriet anset det for nødvendigt som § 212 at optage en Bestemmelse om Straf for den, som indgaar et Ægteskab, der paa Grund af Parternes Slægtskab skal (Ægteskabslov 30. Juni 1922 § 12, jfr. § 42, 1ste Stk.) eller Svogerskab kan (Ægteskabslovens § 13, jfr. § 42, 4de Stk.) omstødes. Til Forbrydelsens Fuldbrydelse udkræves kun Ægteskabs Indgaaelse, ikke at Samleje finder Sted eller